

РЕШЕНИЕ

№ 10544

гр. София, 17.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **282** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 419 и сл. от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), вр. чл. 84, вр. чл. чл. 70 - 73 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по искането на С. Ф. Б. от [населено място] за отмяна на Решение 24250/14.04.2025 година, постановено по КНАХД № 5032/2025 година по описа на Административен съд – София-град.

Сезирацията твърди, че решението е постановено при допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в лишаването му от участие в хода на съдебното производство. Твърди, че е нередовно призван за участие в съдебното заседание, проведено на 20.06.2025 година. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

В съдебно заседание молителят не изпраща представител. В писмена молба от 26.02.2026 година излага подробните си съображения за основателност на искането за отмяна на решението. Твърди, че междувременно е изтекла абсолютната давност за преследване на наказаното с наказателното постановление деяние, поради което моли съда да постанови решение, с което да отмени касационното решение, да отмени въззивното решение, да отмени Наказателното постановление и да прекрати административнонаказателното производство.

Ответникът, чрез процесуален представител оспорва искането. Моли съда да постанови решение, с което да го отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност, при отмяна на решението, прави възражение за прекомерност на изплатено адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на направеното искане.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С Наказателно постановление № 11-01-1399/13.06.2024 на Директора на Агенция за държавна финансова инспекция на С. Ф. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 000 лева за нарушение по чл. 256, ал. 1, вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки.

Наказателното постановление е потвърдено с Решение № 661/19.02.2025 година, постановено по НАХД № 11435/2024 година по описа на Районен съд – София.

Решението е обжалвано и е образувано КНАХД № 5032/2025 година по описа на Административен съд – София-град.

Касационният жалбоподател е посочил адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 3.

Видно от справка от НБД „Население“ жалбоподателят е с постоянен адрес в [населено място], [улица], ет. 3 и настоящ адрес в [населено място], [улица].

Производството по делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 06.06.2025 година.

Изпратеното до жалбоподателя съобщение на посочения в касационната жалба адрес е върнато в цялост с отбелязване, че адресът е посетен незабавно, но жалбоподателя не е открит. Длъжностното лице по призоваване е отбелязало, че по данни на съседи жалбоподателят не живее на този адрес и друг не е известен.

В съдебното заседание на 06.06.2025 година съдът не е дал ход на делото, поради нередовно призоваване на жалбоподателя.

Производството е насрочено за 20.06.2025 година.

За насроченото съдебно заседание жалбоподателят е призован на адрес [населено място],[жк], [улица], вх. В, ет. 5, ап. 18, посочен като адрес на подателя на касационната жалба адвокат Т. Р. И.. Призовката е върната в цялост с отбелязване, че е залепено уведомление по чл. 18а, ал. 9 от АПК на 13.06.2025 година.

На постоянния адрес на жалбоподателя е изпратено съобщение на 06.06.2025 година, което е върнато в цялост с отбелязване, че на 13.06.2025 година същият не е намерен на адреса.

На 13.06.2025 година на постоянния адрес на жалбоподателя е залепено уведомление по чл. 18а, ал. 9 от АПК.

На 10.06.2025 година е поставено обявление на таблото за съобщения на Административен съд – София-град. Същото е свалено на 19.06.2025 година.

В проведеното на 20.06.2025 година съдебно заседание съдът е дал ход на делото като се е позовал на разпоредбата на чл. 61, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 228 от АПК. В това съдебно заседание е даден ход на делото по същество и същото е обявено за решаване.

С молба от 23.06.2025 година жалбоподателят е направил искане за връчване на книгата по делото, с оглед обявлението от 13.06.2025 година.

С Разпореждане от 24.06.2025 година молбата е приложена към делото.

С Решение № 24250/14.07.2025 година, постановено по КНАХД № 5032/2025 година по описа на Административен съд – София-град Решение № 661/19.02.2025 година, постановено по НАХД № 11435/2025 година по описа на Районен съд – София е оставено в сила.

Искането за възобновяване административнонаказателното производство е направено от активнолегитимирана страна по чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗАНН и в срока по чл. 71 ал. 1, т. 1 от ЗАНН, поради което е допустимо.

Съобразно разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН решенията на районния съд подлежат на касационно

обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

В глава XII на АПК липсват правила за призоваване на страните.

Съобразно разпоредбата на чл. 228 от АПК за неуредените в тази глава въпроси се прилагат съответно разпоредбите за първоинстанционното производство.

В съдебната практика се прилага различно тълкуване на тази разпоредба. Част от съдебните състави приемат, че са приложими правилата за съответното първоинстанционно производство – НПК касателно настоящия случай, поради което прилагат чл. 61, ал. 4 от ЗАНН и дават ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е намерен на посочения от него адрес. Други състави приемат, че са приложими правилата на първоинстанционното производство по АПК, т.е. правилата да призоваване по чл. 137 от АПК.

Настоящият състав намира, че и при двата подхода призоваването на касационния жалбоподател не е редовно за проведеното на 20.06.2025 година съдебно заседание.

В чл. 56 от Конституцията на Република България е прогласено неотменимото право на всеки гражданин да се защити, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, което най-малкото означава да бъде уведомен за провеждането на съдебно заседание по дело, по което същият е страна.

Уведомяването по чл. 18а, ал. 9, вр. чл. 137, ал. 5 от АПК, чрез залепване на обявление, е за случаите, при които страната не може да бъде намерена на адреса и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението.

В практиката на съдилищата е налице различно приложение на този начин на уведомяване като някои състави приемат, че е приложим по отношение на ответника и заинтересованите страни. Други приемат, че е приложим по отношение и на ищеца/жалбоподателя.

За да се приеме, че страната не е намерена на адреса е необходимо извършването на най-малко три посещения на адреса, с интервал от поне една седмица между всяко от тях, като най-малко едно от посещенията е в неприсъствен ден, арг. чл. 47, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК. Предвидено е изключение, когато връчителят е събрал данни, че страната не живее на адреса, след справка от управителя на етажната собственост, от кмета на съответното населено място или по друг начин е удостоверил това с посочване на източника на тези данни в съобщението, арг. посочената по-горе разпоредба.

В ЗАНН не е налице легално определение на понятието „не е намерен на адреса“. Т. липсва и в НПК, към който препраща разпоредбата на чл. 84 от Особените разпоредби на ЗАНН за призоваването пред въззивния съд.

Безпротиворечиво съдебната практика приема, че за да се приеме, че лицето не е намерено на адреса не е достатъчно да се извърши едно посещение на адреса. Необходимо е извършването на поне две посещения, едното от които да е в почивен ден или извън работното време.

В конкретния случай за съдебното заседание на 20.06.2025 година е извършено едно призоваване на 13.06.2025 година. Денят е петък и е работен. Върху върнатия отрязък от призовката не е посочено в колко часа е потърсен касатора, както и от кого е събрано сведението, че същият не живее на адреса. На същата дата е залепено уведомление по чл. 18а, ал. 9 от АПК, при липсата на предпоставки за това.

Поставянето на съобщение на таблото на съда е предвидено в чл. 137, ал. 6 от АПК и е за случаите, когато страната има неизвестен адрес.

Безспорно, случаят не е такъв. Касационният жалбоподател има известни постоянен и настоящ адрес.

Отделно от това, дори и да се приеме, че редът по чл. 137, ал. 6 от АПК е приложим, то липсват

данни за публикуване на съобщението на интернет страницата на съда.

С оглед на горното настоящият състав намира, че и по двата реда за призоваване, които съдебната практика приема за приложими, касаторът не е редовно уведомен за проведеното на 20.06.2025 година съдебно заседание.

Допуснатото нарушение е съществено, тъй като е нарушило правото на защита на касатора, поради което са налице основанията по чл. 70, ал. 2, т. 7 от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че след отмяна на решението същото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд, арг. чл. 73, ал. 4, т. 1 от ЗАНН.

При новото разглеждане на делото, при осигуряване участие на страната, чрез редовното и призоваване, съдът ще провери законосъобразността на въззивното решение като включително се произнесе по направеното възражение за изтекла погасителна давност.

В хипотезата на допуснато съществено процесуално нарушение съдът не може да се произнесе по същество по чл. 73, ал. 4, т. 3 от ЗАНН. Тази хипотеза е приложима само в случаите, при които не са допуснати съществени процесуални нарушения и страните по чл. 70, ал. 2, т. 7 от ЗАНН са участвали в производството.

Молителят не е претендирал присъждане на разноски, поради което такива не се присъждат.

Предвид горното и на основание чл. 73, ал. 4, т. 1 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение 24250/14.04.2025 година, постановено по КНАХД № 5032/2025 година по описа на Административен съд – София-град и ВРЪЩА делото на друг състав на същия съд за ново разглеждане.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ

:

1.

2.